

men. Koncem l. 1871. jo je zopet pregledal in popravil prevod. Za to veseloigro je prišla dramatičnemu društvu: „Moja zvezda“, vesela igra v jednom dejanju, zložil M. E. Scribe.

Leta 1868. je poslovenil veselo igro: „Peska v oči“, v 2 dejanjih („La poudre aux yeux“ par Labiche et Martin); „Išče se odgojnik“, igra v 2 dejanjih („On demande un gouverneur“, par Decourcelle et Jaime fils), tiskana v „slovenski Taliji“ 13. zvezek; „Klobuk“, vesela igra v 1 dejanju („Le chapeau á un horloger, par E. de Girardin), natisnjena v „slovenski Taliji“ 12. zvezek. Potem zaradi bolehnosti ni mogel dolgo časa delati; a ko je ozdravel, bil je tem marljivejši.

V jeseni l. 1871. je poslovenil igre: „Gospod Zamuda“, igra v jednom dejanju („M. Musard“ pas L. R. Picard); „Lornjon“, igra v jednom dejanju („Le Lorgnon“, par E. Scribe); „St“, igra v dveh dejanjih („Chut!“, par E. Scribe); l. 1872. meseca februarja je poslovenil: „Ženski jok“, igra v jednom dejanju („Les femmes, qui pleurent“ par Gi-

rardin et Thiboust), in meseca sušca poslednje delo „Doktor Robin“, igra v jednom dejanju (Le docteur Robin“, par Jules des Précary). — Občinstvo z ocenjevatelji je hvalilo jednoglasno Mandelčev lepoglasni jezik. S francoskimi dramatičnimi deli je pokojni Mandelo resnično obogatil slovensko slovstvo.

Morda je med ostalimi listinami pokojnega Mandelca še marsikak dramatičen spis.

Kot četrtošolec sem dobil od pokojnega Mandelca Heinejeve pesmi. To knjigo je, ko je odšel Mandelc na Dunaj, imel profesor Valjavec, in on jo je posodil nekemu dijaku, mojemu krajanu, katero je ta prinesel ob vuzmu domov, kjer je meni prišla zopet v roke. V njej sem našel prevedenih več kratkih pesmij. Prevod je pisal Valjavec na list poleg izvirnika, in povsod je bil podpis M. V. in V. M., to je Matija Valjavec in Valentin Mandelc. Iz tega se vidi, da sta prevajala vkup dotične pesmi. Kdo sedaj ima omenjeno knjigo, bilo bi dobro poizvedeti, da bi se ti prevodi našli.

Koprnenje.

Ej, poznate koprnenje
po resnici večno isti,
po resnici sončno svetli,
kot kristal demantni čisti?

Bratci, to so bedne ure,
ko srce strahu trepeče,
ko podé se misli v glavi
kakor strele plameneče!

Bratci, to so burni dnovi,
ko divjam okrog brez upa,
ko s kipečimi le dvomi
prenapolnjena je kupa . . .

In takrat prebredel koj bi
valovite oceane,
kakor ptič preletel koj bi
vse, vse gorske velikane,

le da njo dosežem, bratci,
njo, resnico zlato, večno,
ž njo, da dušo obogatim,
v njo srce vtopim presrečno . . .

Leo Levič.

Spominom.

Kaj se vrivate, spomini,
in vznemirjate srce?
Vzdihl vroči so vam sini,
hčerke vaše so solze.

Kot ste prišli, odhitite
v pozabljivosti morje,
da mi v srcu ne pustite
rane vsekane nové!

Leo Levič.